

# ДЕТСКИ ЖИВОТЪ

Това дошло добре за братята, и тъ толкова години не назръщали въ готварницата, та отъ гледане поне да научатъ да готвятъ нѣкои по-прости гостби.

Двадесетъ дни вече манастирътъ билъ безъ готвачъ, и дѣдо Софроний заржчалъ на еленчанина да поразпита и, ако му найде нѣкой готвачъ въ Търново — да му го прати.

Като чулъ това, Дунъо начаса намѣрилъ Пѣйча и казълъ:

— Хайде, чичо Пѣй, стѣгай се за пѫть. Заминаваме за Плаковския манастиръ.

И му разправилъ, какво чулъ въ Юсиеновото кафене, и че той казаль на еленчанина, че познава единъ добъръ готвачъ и ще му каже още утре да замине за манастира.

— А утре ще отидемъ ние съ тебе тамъ. Азъ ще стана готвачъ, а за тебе ще помоля дѣда Софрония да ти [намѣри] нѣкоя работа изъ къра.

— Че ти кога си билъ готвачъ, та за готвачъ на Плаковския манастиръ се готвишъ? — попиталъ Пѣйчо.

— Че нали толкова време на баба Николица помагамъ. Тя готвѣше за толкова чираци. Отъ гледане съмъ научилъ да готвя десетина гостби. Тѣ стигатъ. А съ питане, може и още да се научи. Съ тѣхъ ще гледамъ да изкараме зимата, а за нататъкъ — каквото Богъ даде.

На другата сутринь тѣ се простили съ дѣда Никола и заминали за Плаковския манастиръ.

\*

Когато Дунъо и Пѣйчо се явили при дѣда Софрония и му казали, за какво сѫ дошли, старецътъ поклатилъ глава и рекълъ на Дуня:

— Не ми хващаши очи, юначе. Малѣкъ си. Вижъ, за другаря ти ще намѣря една работа. Него го бива. Пълни ми око. Ще му дамъ да пасе манастирските кози, че краката на стари козарь дѣдо ви Тимотей се подуватъ и не може да гони тази вироглава стока.

Но когато Дунъо казаль на дѣда Софрония, че ще му служи една недѣля бесплатно, за да види, какво му е готвенето, игуменътъ се съгласилъ.

Ала още сѫщата вечеръ дѣдо Софроний потупалъ Дуня по гърба и му казаль, че го оставя за готвачъ на манастиря и, ако все така хубаво готви и е послушенъ, ще му брои до Георгъовденъ 800 гроша и единъ катъ дрехи.

Ще ме попитате, какво е сготвилъ Дунъо него денъ на братята, че така изведенажъ го харесалъ дѣдо Софроний. Ще ви кажа. Сѫщия денъ братята отъ съседния — Капиновски манастиръ — наловили много риба отъ рѣка Сѣнокось и пратили 5 оки на дѣда Софрония. Ето тази риба имъ наготовилъ Дунъо. Направилъ имъ една риба-плакия, та братята